

den vil virke tilbage paa hele Landet, og at den af den Grund ogsaa kan kaldes en Statsfag. Skjøndt jeg ikke deler den Ansættelse, at Kjøbenhavn blot er en Alentræmmerby, skal jeg dog udtale, at de, der ere af denne Mening, snarere skulde gjøre Noget for at bringe Kjøbenhavn ud af dette Forhold end søge at holde den deri. Grunden til, at jeg modsætter mig at bevilge de 4,000 Rb., er den, at medens jeg troer, at Kjøbenhavn trænger, og det meget betydelig, til, at der gjøres Noget ved dens Havn, troer jeg tillige, at Bevillingen af den nævnte Sum vil forhale Arbejderne derved, og saaledes virke til Skade. Denne min Mening er bleven bestyret ved de Udtalelser, vi have hørt af Ordføreren for de ærede Forslagsstillere. Jeg maa tillade mig at gjentage hans Ord. Han sagde udtrykkelig, at man skulde søge at faae Mr. Murray hertil; man skulde lade Havneraadet grave, hvor det vil grave, og ikke forstyrre det deri, men naar han var kommen, skulde man spørge ham, om det kunde grave videre, uden at komme i Modstrid med Planen. Siger han saa, at dette ikke kommer i Modstrid med Planen, saa skulde der graves videre, men siger han, at det kommer i Modstrid med den, skulde Arbeidet standses. (Luzen: Nei!). Det har den ærede Rigsdagsmand sagt, det vil findes i Rigsdagstidenden. Nu siger den ærede Rigsdagsmand rigtig nok, at hvis det er imod Planen, vil Arbeidet kun blive standset en kort Tid, men jeg skal dertil bemærke, at naar man veed, hvor lang Tid det tager at afgive Betænkning, og hvor længe Sagen kan gaae frem og tilbage mellem de forskjellige Collegier, saa kan man ogsaa forudsæe, at der vil gaae lang Tid hen med Udtalelser fra Mr. Murray og sammes Drøftelse, thi Indenrigsministeren vil naturligviis ikke lade hans Dom komme til Anvendelse, før det er nøiagtig undersøgt, hvad der er det Rette. Der vilde maaskee gaae andre 9 Aar hen, inden man fik at vide, om der skulde begyndes paa, hvad der nu ligger for, eller tages fat paa noget meget Større. Det er ikke de 4,000 Rb. i og for sig, som jeg er angst for at bevilge, thi dersom der kunde komme noget Gavnligt ud af denne Bevilling, troer jeg ikke, at vi endnu ere saa reducerede, at vi skulde have Betænknelighed ved

at bevilge dem, og Sagen er efter min Ansættelse ligesaa godt en Statsfag som en Sag for den specielle Commune, men jeg troer, at denne Bevilling vil slaae Kjøbenhavn uendelig meget, eftersom der deraf vil fremkomme Betænkninger, der, om de ikke ville faae nogen anden Betydning, i hvert Fald ville faae den Betydning at forhindre det virkelige Arbejde, og saaledes have tilfølgelse, at det, som vi Alle ønske maa komme frem, og det saa snart som muligt, slet ikke vil komme frem.

Indenrigsministeren: Med Hensyn til det Endringsforslag, der gaaer ud paa at bevilge 4,000 Rb. til en fornyet Undersøgelse af Planen om Uddybningen af Kallebodstrand og Kjøbenhavns Havn, skal jeg tillade mig at bemærke, at det er bekjendt, at denne Sag i meget lang Tid har været under Forhandling, medens der er adskillige Arbejder ved Havnen og andre Arbejder, som staae i Forbindelse dermed, der ere i meget høi Grad paatrængende. Den Plan, hvorom alle Autoriteter have forenet sig, er nu kommen saa vidt, at Udførelsen netop skal paabegyndes, og der er allerede anvendt ikke ubetydelige Udgifter paa Forberedelserne hertil, hvorfor jeg altsaa ikke paa nogen Maade kan inblade mig paa noget som helst Forslag, hvorved dette Arbejdes Begyndelse og videre Fortsættelse vilde standses. Jeg skal endvidere tillade mig den Bemærkning, at jeg ikke antager, at Udførelsen af denne Plan i dens Heelhed vil lægge Hindring ivoien for en fremtidig Udførelse af Planen angaaende Uddybningen af Kallebodstrand, og at jeg, hvis dette Forslag gik igjennem, og det vilde lede til en Standstning af det Arbejde, som nu er paa-tænkt, aldeles ikke kunde ønske at modtage en saadan Bevilling. — Med Hensyn til de øvrige foreliggende Punkter skal jeg blot tillade mig nogle korte Bemærkninger. Angaaende den første Bemærkning i Udvalgets Betænkning skal jeg indskrænke mig til at yttre, at jeg haaber, det i ethvert Tilfælde skal være sidste Gang, at Ministeriet vil see sig i den Nødvendighed at forlange det midlertidige Tillæg af 600 Rb. som Bidrag til Vønningen af tvende Embedsmænd udenfor det normerede Antal. — Hvad angaaer Bemærkningerne med Hensyn til den